

Uvod

U sistem obrazovanja odraslih mogu se uključiti i mladi stariji od 15 godina ako programi i oblici organizacije obrazovanja odraslih izlaze u susret zadovoljavanju njihovih obrazovnih potreba.

Obrazovanje odraslih se organizuje u tri osnovna domena: formalno obrazovanje odraslih, stručno obrazovanje, osposobljavanje i usavršavanje odraslih i neformalno obrazovanje odraslih.

Obrazovanje i odgoj društveno su i individualno uslovljavani. Glavne odrednice te delatnosti jesu razvijenost proizvodnih snaga i društvenih odnosa u jednoj zajednici i njena kulturna tradicija.

Individualne odrednice obrazovanja jesu sposobnosti za učenje i ličnini motivi koje pojedinac nastoji obrazovanjem realizovati bez obzira na to da li je reč o interesu za obrazovanje ili je reč o nekoj očekivanoj socijalnoj ili ekonomskoj koristi od obrazovanja.

Prilikom operacionalizacije ciljeva obrazovne delatnosti moguća su dva pristupa: Prvi polazi od podele osobina ličnosti koje se obrazovanjem i odgojem razvijaju. To su kognitivne osobine (znanja, veštine i sposobnosti) koje se razvijaju obrazovanjem te afektivne i motivacijske osobine koje se razvijaju odgojem. Tako se konkretizuje unutrašnji ili humanistički cilj obrazovne delatnosti.

Drugi pristup polazi od spoljašnjih ekonomskih i socijalnih ciljeva obrazovanja, odnosno strukture obrazovnih i odgojnih potreba koje proistieču iz interaktivnog odnosa čoveka i promenljivih zahteva njegove okoline.

Određenje pojma obrazovanja odraslih

Određenje istraživačkog predmeta nauke o obrazovanju odraslih menjalo se kako se menjalo područje ovog obrazovanja. Obrazovanje odraslih se kao posebno područje obrazovanja uspostavilo u devetnaestom i dvadesetom veku u razvijenim zemljama Evrope i Severne Amerike.

Termin "obrazovanje odraslih" (adult education) pojavio se u Velikoj Britaniji u prvoj polovini devetnaestog veka, no tek u drugoj polovini dvadesetog veka počinje označavati posebno koherentno područja znanja i prakse obrazovanja.

Sve brže zastarevanje znanja, veština, vrednosti, stavova i navika, do kojeg dolazi zbog ubrzanog ritma naučnih otkrića, tehnoloških i društvenih promena, doprinelo je prerastanju obrazovanja odraslih iz marginalne obrazovne aktivnosti u najbrže rastući sektor obrazovanja u svetskim razmerama.

U takvim okolnostima Opšta konferencija UNESCO-a 1976. godine jednoglasno je prihvatila Opštu preporuku o razvoju obrazovanja odraslih (Recommendation on Adult Education, 1977.) koja uključuje sledeću definiciju obrazovanja odraslih:

„Naziv "obrazovanje odraslih" označava korpus organizovanih edukacijskih procesa svih sadržaja, nivoa, i oblika (formalnih i drugih) bez obzira da li odrasli nastavljaju ili zamenjuju započeto školovanje ili naukovanje, bez obzira razvija li odrasla osoba svoje sposobnosti, proširuje svoje znanje, poboljšava svoje tehničke ili stručne kvalifikacije ili ih preusmerava te dovodi do promjene svojih stavova ili ponašanja i u perspektivi potpunog posebnog razvitka i u perspektivi sudelovanja u uravnoteženom i nezavisnom socijalnom, političkom i kulturnom razvitku”.

Jedna od najcitiranijih definicija obrazovanja odraslih je definicija objavljena u knjizi Obrazovanje odraslih: temelji prakse koja glasi: "edukacija odraslih je proces kojim osoba, čije su glavne socijalne uloge značajne za status odraslosti, preuzima sistematsko i trajno učenje sa svrhom postizanja promena u znanju, stavovima, vrednostima i veštinama”.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com